

VANDRINGSVISA

Allan Jerbo

Det sjung-er i - bland tal - lar - na av
tu - sen fåg - la - rös - ter, det glitt - rar ö - ver
val - lar - na när so - len går ur ös - ter av
dag - gens di - a - man - ter på vart en - da blad och
strå, av dag - gens di - a - man - ter på vart
en - - da blad och strå.

De solbelysta skyarna
de locka oss att vandra
ut från de röda byarna
och följa alla andra
som gå med blodet sjudande i täta glada led.

Så låt oss tåga sjungande
rakt in i sommarns rike,
där blommorna stå gungande
vid varje väg och dike
och äventyren väntar den som vågar följa med.

Sten Ås